

ლახტის წარეში

ვის აკლავს ხელს ასეთი პურზაური?

ჩვენი გიგანტური გიგანტობა

ამას წინათ რედაქციაში მივიღეთ განაცხადი მშობელთა მიერ გამოგზავნილი წერილი ოსურგეთიდან. მასში დახატულია „სიჭაბუკის თასზე“ ერთ-ერთ შეხვედრას, რომელსაც ჩხოროწყუს სტადიონი მასპინძლობდა. ოსურგეთის ბავშვთა საფეხბურთო სკოლის ფეხბურთელთა გუნდი მორიგ კალენდარულ მატჩს ატარებდა ჩხოროწყუს თანატოლებთან (1974-75 წწ. დაბადებულნი).

გამხნივებით უბამდა მხარს. ამას ემატებოდა მოხუცი ელემენტების შექაბილი, გინება, უშვირო სიტყვები. მატჩი უარყოფითად დამთავრდა, რამდენიმე წუთში კვლავ ინიშნება თერთმეტრიანი ჩვენს კარში, რის შემდეგაც ანგარიში ორამდე იზრდება. პირველი ნახევრის მე-40 წუთზე (შეგახსენებთ, ტაიმები 35-35 წუთს გრძელდება) მასპინძლებმა კიდევ ერთი ბურთი გაიტანეს. პირველი ნახევრის დასასრულს ოსურგეთელ ფეხბურთელთა უმეტესობა დაშავდა და თამაშის გაგრძელება ვეღარ შეძლო. ამის მიზეზი იყვნენ ჩხოროწყუს ფეხბურთელები, რომლებიც ასაკით აშკარად უფროსები ჩანდნენ სტუმრებს.

ამ შეხვედრას არ ესწრებოდა არც ერთი წესრიგის დამცველი, რომლებიც ნაწილობრივ მაინც ადევნებდნენ უწყისიგობას სტადიონზე. ნუთუ ეს სპორტია? ვის სჭირდება ასეთი გამარჯვება? მოვიხსენიებ მატჩი ჩატარდეს თუკი ეს შესაძლებელია, ნეიტრალური მიწოდოდა, შეხვედრას მოემსახურა კვალიფიციური მსახურით ბრიგადა, დაეწვროს წარმოადგენელი ფეხბურთის სამმართველოდან. მხოლოდ ასეთ ვითარებაში შევძლებთ დავამტკიცოთ ჩვენი სიმართლე.

ლო ბურთი გაიტანა იმ მოთამაშემ, რომელმაც საჯაროდ დარტყმა შეასრულა. სინამდვილეში ასე არ ყოფილა. მშობლებს არავინ ხელმძღვანელებს წესრიგისაგან, მთავარი ისინი მაინც განაგრძობდნენ ხუროთმოძღვრებას. ოსურგეთელებს ამ დღეს მეტოქეზე აშკარად სუსტად გამოიყურებოდნენ და პირველ ნახევარში მათს კარში გასული სამი ბურთი ლოგოკური შედეგი იყო. მეორე ნახევარი სტუმრებს აღარ უთამაშობია.

გაიმართა ადგილობრივი და ჩხოროწყუს თანატოლებს შორის, საქართველოს ფეხბურთის მსახურ კოლეჯის არბიტრები არ დაუნიშნავს, — გვითხრა მან — იმავე დღეს ოსურგეთში გაიმართა საქართველოს პირველობის II ჯგუფში მოსპარევე ადგილობრივი გუნდის „დვაბუსს“ კალენდარული მატჩი, რომელსაც ემსახურებოდა პირველი კატეგორიის არბიტრი თბილისელი გ. თხელიძე. სწორედ მას სთხოვეს ემსახურებოდა ოსურგეთელი ჩხოროწყუს ნორჩ ფეხბურთელთა შეხვედრაში.

+1 ჩვენი სოფლის არენა

ამთელი ჩანაფიქრი ან იდეა მაშინ ხორციელდება, თუ მას ხალხის მხარდაჭერა აქვს. ხაშურის რაიონის ოსიაურის კომუნურიზაციის გამგეობის თავმჯდომარე ტარიელ გაგნიძემ საჭირო არენის აგება გადაწყვიტა და განზრახვა კონსტრუქციულ-გეგმურ-სოფლის მეურნეობის მხარის დეპარტამენტში. აქვე დაეწესა სოფლის მეურნეობის დეპარტამენტი, რომელიც ახლა მსახურს უწევს სოფლის მეურნეობის განვითარებას.

სარბიელს საფუძველი გასულ წელს ჩაეყარა. აიგო რკინის კონსტრუქციები, გაეკეთა 1200 ს.კ.მ-ის, მოეწყო ფეხბურთის ტრიბუნა. ნაგებობის დასრუტას წელს, განაგრძობდა შეუდგენენ. შეიკრა რკინის საბურავი და თურნული დაიფარა, მშენებლებმა დაამონტაჟეს განათება, მოასფალტეს მისასვლელი გზა და მოაწყვეს ავტოსადგომი.

ამას წინათ აღწერა გაუშარითავე აქლემების დოლი. სამმა აქლემმა ტუგუტოვს ბისკამდე 225 ვერსი გაიარეს თურმე 27, 29 და 30 საათის განმავლობაში: ანგარიში, ორთა-შუა რიცხვით რომ ვინაგარიშით, თითო აქლემს საათში 8,7-7,5 ვერსი გაურბენიათ. ამის გამო აღიერიეს მთავრობას გადაწყვიტა, რომ აქლემები სამხედრო საქმისათვის მოიხმაროს და რამდენიმე რაზმი მოამზადოს ჯარისა, რომლის ჯარი-სკაცნიც აქლემებზე ისხდებიან და აწებდებიან.

მსოფლიო ოთხი გუნდი მონაწილეობდა ბათუმში, ანგისას სპორტულ კომპლექსზე გამართულ მშვიდლოსანთა რესპუბლიკური პირველობაში იუნიატორთა შორის. ეს აყო თბილისის, ქუთაისის, ზუგდიდისა და აჭარის ნაკრებები. მონაწილეთა ასეთი „სიმინჩრა“, საქართველოში სათანადო ბავშვების უკიდურესი სიმცირით აიხსნება,

ამასთან, ზუგდიდში ერთი მწერ-თელიც კი არ გვყავს, მაგრამ ბავშვები მშვიდლოსანობას მაინც ვერ ელევიან. შეიკრება ორგანიზაციული თვალსაზრისით მაღალ დონეზე ჩატარდა (მთავარი მსახივ. ფირცხალა). გოგონებს შორის I ადგილი დაიკავეს თბილისელმა მშვიდლოსნებმა (ე. აბაიშვილი, ლ. მოჩინავა, ნ. გრიგორიანი) — 710 ქულა. II

აღიღებთ გავიდა აჭარის ნაკრები — 603, III იყო ქუთაისის გუნდი — 370. სამაგიეროდ, ვაჟთა შეხვედრაში მასპინძლებმა იმარჯვეს (გ. ბასილაძე, ზ. ბერიძე, დ. ალექსანდრელი) — 851 ქულა. თბილისელმა და ზუგდიდელმა სპორტსმენებმა შესაბამისად II და III ადგილები დაიკავეს — 719 და 616 ქულა.

„ოქტობრი“, 1887 წ. № 2. „როგორც ვუწვიმ, ევროპასა და ამერიკაში ცხენის დოლი ძალიანაა გავრცელებული. ზოგი მეტად დიდ ფულს იგებენ დოლების დროს. ამერიკაში ამ ასლო მომავლის ერთი დოლი მხოლოდ 60-მდე უსათუოდ ეს საჩუქარი ავლადობს „გოგონას“ გრავებოდა თავისი ერთი რომ წასულიყო.“

„ოქტობრი“, 1888 წ. 17 ოვლისი. „ინგლისში ზვირად იმართებოდა მარულა ფურ-იერმსა, მონადირე ძაღლსა და ქათამს შორის. ვილაც დეპუტატს პირუტყვითა მფარველ საზოგადოების მეთაურს შეუტანია საჩივარი ინგლისის დეპუტატთა პალატაში აიკრძალოს ასეთი ტანჯვა პირუტყვისათვის. ამან უარი უთხრეს კონსერვატორების კაბინეტმა.“

